

Esitys uudeksi metsästyslaiksi eläinystävälliseltä kannalta katsottuna. 190)

Kuten tunnettua on Hallitus jättänyt Eduskunnalle esityksen uudeksi metsästyslaiksi. — Uudessa lakiesityksessä on useita säännöksiä, joita eläinystävälliseltä kannalta katsottuna voidaan pitää voimassaolevan kovin vanhettuneen metsästyslain parannuksina.

Uusi laki edellyttää m.m. käytännöllistä metsästyksen hoitoa ja antaa maanomistajalle tilaisuutta "luonnonystävänä rauhoittaa ja suojella eläimistöä maallaan". Tämä saavutetaan m.m. siten, että useat naapurit yhdistävät maansa suuremmiksi yhteisiksi riistanhoitoalueiksi ja tulevat siten vallitsemaan siksi suurta aluetta että sillä on ne edellytykset, jotka ovat välttämättömät riistakannan viihtymiselle ja lisääntymiselle. Tärkeä muutos parempaan päin on myös säännös, että oikeus metsästyseen on vain henkilöllä, joka on suorittanut laissa määrätyn riistanhoitomaksun sekä todistuksena tästä on varustettuna hänelle mieskohtaisesti annettula metsästyslippulla.

Toiselta puolen on lakiehdotuksessa kuitenkin senkaltaisia säännöksiä, ettei niitä eläinystävällisessä tarkoituksessa voida hyväksyä.

Tällaisina — mainittakoon ensisijassa lupa erikoisissa tapauksissa pyydystä eläimiä myrkyllä, saksilla, loukuilla ja ansoilla.

Siten on myrkyä — strykiiniin käyttäminen pyydystysvälineenä sallittu Oulun läänissä suden, ahman ja ketun pyydystämiseksi. Edelleen voidaan saada lupa suden ja ahman pyydystämiseksi muualkain.

Siihen nähden että kielto myrkyä käyttämisestä on selvästi saanut alkunsa osaksi humanistisista syistä osaksi kotieläinten suojelemiseksi, on pidettävä suurena epäohdonmukaisuutena jättää eläimet suurilla alueilla niiden kärsimysten alaisiksi, joita tämä pyydystystapa useimmissa tapauksissa niille tuottaa. Oulun läänin asukkaat annetaan tämän ohessa niinkään alttiiksi vaaralle menettämään kotieläimensä. Määräys ettei myrkyä saa laskea 200 m. likemmäksi maantietä tai toisen asuntoa ei voi olla suojelekeinona. Linnut voivat kuletaa vahakoteloisia strykiinikapselia pitkiä matkoja. Eläinsuojelupiireissä varsinkin pohjoismaissa — on tämä ieltävä pyydystystapa aivan yleisesti hylätty ja toivottavaa on, että myrkyä käyttäminen uudessa laissa kielletään koko maassa. Tämän yhteydessä mainittakoon, että Ruotsin valtiopäivillä on tehty aloite muiden myrkkysyöttien kieltämiseksi kuin fosforimuhennoksen.

Että lain henki on myrkyä käyttöö vastaan todistaa m.m. säännös 48 pykälässä, jossa sanotaan: "metsästystä älköön harjoitettava niin, että siitä on vaaraa ihmisille tai toisen elukoille, älköönkä myöskin niin, että riistalle tuotetaan tarpeetonta kärsimystä".

Myrkyä melkein vielä julkempi pyydystapa on saksen eli rautojen käyttäminen.

Vähemmän kuin mikään muu pyydystapa, ovat raudat omansa suojelemaan eläimiä tarpeettomilta kärsimyksiltä.

Tässä kohden ilmenee taas selittämätön epäohdonmukaisuus lakiesityksessä. — Hyvin usein tarttuu, esim. kettu ja loistaan kiinni rautoihin ja saa kärsiä kauheita tuskia. Usein se silloin vapautuksensa rautoista puree toisen ja kummatkin etujalkansa poikki. Pahempaa kidutuslaitetta tuskin voitaneen ajatella. Väärin on jättää nisäkkäisiin kuuluvat petoeläimet, piisamimyyrän ja hylkeen, joita lain mukaan saa rautoilla pyydystä, tällaisen raan kohtelun alaisiksi.

Huomautus ettei ketunpyyntiin saa käyttää rautoja, joissa on taasmaspuristimet, ei millään tavalla suojele eläintä tuskista. — Rautojen käyttäminen olisi ehdottomasti tykkänään kiellettävä.

Eräissä pykälässä (§ 40) säädetään, että kaikenlaisten loukkujen ja ansojen käyttäminen hyödyllisen riistan pyynnissä on kielletty.

Tämähan nyt on eläinystävällisessä mielessä oikein, niinkuin olla pitää.

Mutta sitten seuraa taas poikkeukset.

Niiden mukaan on jänkien pyydystämisen ansalla sallittu Oulun läänissä ja edelleen on lupa Lapin ja Petsamon kihlakunnissa sekä Kolarin, Kemijärven, Kuolajärven, Posion ja Kuusamon kunnissa käyttää loukkuja ja ansoja metsojen, teerien, pyiden sekä riekköjen ja kiirunien pyydystämiseksi. — Ja kuitenkin sattuu usein, että lintu riippuu loukussa vain nokastaan varpaistaan siivestään tai muulla tavalla saaden siten kärsiä päiväkausia mitä kauheimpia tuskia. Onpa tavattu lintuja miltei höyhennittöminä kovan kuolonkampailun jälkeen.

Kiellettäköön loukkujen ja ansojen käyttäminen koko maassa. Omantunnon kanssa ei käy tinkiminen.

Lain kolmannessakymmenessä pykälässä säädetään: "älköön kukaan ampuma-asein, älköönkä muunlaisin pyyntineuvoin harjoitako metsästystä, ellei hän itse ole suorittanut riistanhoitomaksun ja hänellä todistena siitä ole mukanaan hänelle mieskohtaisesti annettua metsästyslippua." Tässä pykälässä tulisi olla määräys, että tänkaltainen metsästämisoikeus voidaan myöntää vain ampumataitoisille henkilöille, jotka ovat niin vanhoja että vastuuntunne on heissä täysin kehittyntä. Varsin väärin on, että nuoret saavat harjoittaa ampumataitoa elävä olento maalitulunaan.

Metsästyslippuja pitäisi näin ollen antaa vain henkilölle, joka on täyttänyt 18 vuotta, minä ikinä hän on täydellisesti rangaistava.

Jokainen muistaneekin kuinka hirvittävä eläinräkkäystä harjoitettiin metsiemme jaloimman riistan — hirven — metsästyksessä, sitä kun joukottain kurjilla ja sopimattomilla ampuma-aseilla varustetut taitamattomat ampujat ahdistivat miltei sukupuuttoon saakka. — Lakiesityksessä sanotaan vain "hirvenajossa älköön käytettäväkään täysivaippaluoteja älköönkä myöskään kivääriä, joiden reikä on kahdeksan millimetriä pienempi". Hirvi on nyt rauhoitettu, mutta tulee aika, jolloin hirvenmetsästystä uudelleen sallitaan. Silloin on aivan välttämätöntä että tätä metsästystä varten julaitaan eri asetus, jossa ehtona luvan antamiseksi vaaditaan aivan erikoisia todistuksia, erikoista tietoa ja taitoa. Lain 41 pykälään olisi näin ollen lisättävä tästä huomautus. Ruotsissakin on hirvenmetsästys, niihin eläinräkkäyksin nähden, jotka sielläkin yhä tapahtuvat, päiväjärjestyksessä.

Kun otetaan huomioon, että luonnonsojelulain mukaan suurin osa linnustamme on rauhoitettu kautta vuoden, olisi meidän tavalla tai toisella tultava siihen että ne, jotka aseineen metsissä liikuskelevat, tietävät mitä saavat tappaa. Ehkä laki senkin suhteen voisi olla apuna! —

Mitä hyödyllisen metsänriistan rauhoitusaikaan tulee, loppuu se uuden lakiehdotuksen mukaan tärkeimpiin kanalintuihin nähden jo elokuun 19 päivänä, sensijaan että nämä linnut nyt voimassa olevan lain mukaan ovat rauhoitetut syyskuun 1 päivään. Siihen nähden, että nämä linnut vielä silloin sekä painoltaan että muutenkaan eivät ole kyliksi kehittyneet, ei ole minkäänlaista syytä muutokseen tässä kohden.

Myöskin vesilintujen rauhoitusaika — ne kun kehittyvät vielä myöhemmin kuin kanalinnut, olisi siirrettävä syyskuun 1 päivään.

Lakiehdotuksen 42 §:n mukaan ei ole lupa harjoittaa metsästystä moottoriveineestä tai muusta koneellakäyvästä aluksesta yhtä vähän kuin automobileista tai muista senkaltaisista kulkuneuvoista. Kielto on erinomaisen tärkeä ja paikallaan, varsinkin kun eläinsuojeluseuroille tuon tuostakin valitetaan siitä tuhosta, jonka tänkaltainen metsästys tuottaa.

Aivan aiheettomana olisi näin ollen tähän liitetty poikkeus, että allien ampuminen sellaisista aluksista olkoon sallittu lokakuun 1 p:stä lukien poistettava. Jos tämä lisäys hyväksytään, on varmaan siitä seurauksena, että vesilintuja ilman poikkeuksetta ammutaan tällä tuhoavalla tavalla mainitun päivän jälkeen.

Suomen Yhtyneitten Eläinsuojelusyhdistysten Keskusliitto.

